

TRANSILVANI'A.

Fóia Asociatiunii transilvane pentru literatur'a romana
si cultur'a poporului romanu.

Acésta fóia ese
cate 3 cóle pe luna
si costa 2 florini v. a.
pentru membrii aso-
ciatiunei, éra pentru
nemembrii 3 fr.
Pentru strainatate
10 franci cu porto
duplu alu postei.

Abonamentul se
face numai pe cate
1 anu întregu.
Se abonédia la Comi-
tetulu asociatiunei in
Sibiiu, séu prin posta
séu prin domni co-
lectori.

Nr. 4.

Brasiovu 15. Februaru 1878.

Anulu XI.

Sumariu: Famili'a Hormuzache. (Fine). — Epistole de ale repausatiloru. (Contin.) — Vasilie Aronu si operele sale. (Con-
tinuare.) — Od'a ostasiloru romani si Sergentulu. — Concursurile propuse de societatea academica romana. — Publicarea
baniloru incursi. — Bibliografia.

Famili'a Hormuzache.

(Fine.)

Am premisu mai susu, cà spre a inveda gra-
dulu de activitate, devotamentulu si sacrificiele casei
Hurmuzache pentru sant'a nóstra causa, imi voi
permite a cita cateva probe din scrisorile private
ale membriloru sei. Facèndu acésta, se va cunósce
totuodata acea abundantia, cá se dicu asia, de cele
mai nobili simpathii, cu care toti membrii familiei
inbraciosiasera caus'a romaniloru din Transilvani'a
si Ungari'a, precumu si ajutóriele materiali midiu-
cite prin connexiunile ddloru.

Abia se aflase scirea despre caderea in captivi-
tate si spoliarea fostului redactoru alu Gazetei, candu
famili'a Hurmuzache cu alti moldoveni generosi cá
Anastasiu Panu, Petru Casimiru, Dimitrie Raletu, pu-
nendu-se in fruntea unei colecte anonime, ilu sur-
prinsera cu sum'a de 175 galbini, cá se aiba midiu-
lóc de subsistentia pana la reintrarea sa in patri'a
natala*.)

Dupa patru luni dela reintrarea sa in Transil-
vani'a, redactorulu primu dela capulu familiei sub-
scrisu Doxaki Hurmuzache Agã, cu dat'a Cer-
nauti 22 Ianuaru (3 Februaru) una epistola mai
lunga, in care se oglindédia si reproduce de minune
fericitulu temperamentu totu-deauna veselu si glumeti
alu septuagenariulu patriarchu. Spre a nu ve pré-
obosi atentiunea, pentru-cà asi mai avea multe de
disu si de citatu, voi reproduce aici numai camu
a patr'a parte din acea epistola, éra restulu se re-
mana pentru alte timpuri mai prospere.

(Dupa adresa). „Precumu reulu pe pamentulu
nostru sublunaru produce totu-de-a-una si óresice
bine, asia si tristele evenimente ale ambiloru ani de
abia trecuti, pe langa tóte patimirile si ranile sange-
ratóre ale Romanimeii, care parea cà numai-decatu

*) Epistol'a din 10/22 Iuniu 1849. subscrisa de Theo-
doru Sionu, Petru Casimiru, Anastasiu Panu, George Sionu.
Epistolele lui Const. Hurmuzache dela Dulcesci 12 Iuniu si
dela Falticeni, 21 Iuliu st. v. 1849.

Éra dóm'n'a Elisa G. Sturdza invita pe famili'a lui,
care stá la Ploiesci in asteptarea celoru ce era se se mai
intemple, ca se tréca la Dulcesci in Moldov'a, pentru totu
timpulu cafu ar fi fostu, pana la reitórcere in patri'a sa.

o voru nimici, Lau produsu acestu bine, cà barbatii
romani cari simtu adencu si sunt gata a se jertfi
pentru natiunea loru, inpinsi de o putere neresistibila,
se cunoscuro, se iubira, si se indatorina unii pe altii,
legandu-se si unindu-se spre binele némului cu le-
gaminte atatu de placnte, precumu si trainice. Din
parte'mi, chiaru de si ultim'a miscare a Romaniloru
nu ar fi avutu altu sporu, eu totusi asi binecuvanta
apropierea duchuriloru, unirea inimiloru, fratieta
caracterelor, solidaritatea sórtei, combucurarea si com-
patimirea unuia cu totu, si a tuturoru cu unulu, care
au isvoritu din acea miscare, si prin care reslatítulu
trupu alu natiunei nóstre fdrã indoiéla s'au indesitu
si s'au inchiagatu. (De ací incolo dupace conversédia
cu insusi adressatulu, pe care dice cà l'au adoptatu
intre fiii sei, continua in dulcea sa maniera umoristicã)
„De ar fi Brasiovulu pe langa Sadagur'a,* dieu cà
nu m'asiu mania, si de te-ar pune éra si in vreo chi-
bitca (carutia) condusa de unu tataru in ulitiele Cer-
nautiulu. Cu tóta intristarea mea, totusi mai multu
m'asiu bucura, decatu m'asiu intrista...“ Pe la fine,
dorese totu asemenea „chibitca“ si lui Andreiu Mu-
rasianu, pe care nu'lu cunoscea in persóna, doria
inse multu, cá se'lu apuce odata in residentia sa.

In tómn'a anului 1851 fiindu adunati cei mai
multi membrii ai familiei la m. logotetu Georgiesiu
Sturdza in Dulcesci (langa Romanu), Nestorulu, pre-
cumu singuru se numise in alta epistola, resumandu
in scurtu pretacerile prin care trecuseramu cu totii,
in consideratiunea noiei situatiuni politice se esprime
in epistol'a din 5/17 Octobre intre altele: „Nu vomu
inceta de a conserva aceste neaparate conditiuni ale
reesirei sacrei nóstre cause, careia totu-deauna vomu
inchina tóte puterile si dorintiele nóstre si tóte mi-
diulócele legale) cà-ci cá si Dta, si noi suntemu con-
vinsi, cà numai prin legalitate, credentia catra tronul,
cultura si perseverantia putemu ajunge la tient'a
dorintieloru nóstre, care au fostu si totu-deauna va
fi fericirea natiunei...“ (Restulu scrisorei are a face
numai cu persóna fiului adoptatu in 1849 langa ai
sei). Subscrisi: Parintele si Mam'a familiei, toti
cinci frati, soror'a Elis'a si iubitul se sociu.

*) Orasielu jidovescu intre Cernauti si Cernauc'a.

In vér'a anului 1852 fiindu siese membrii ai familiei érași la Dulcesci, in epistol'a din 8/20 Iuliu prin venerabilele capu alu aceleia aduce aminte érași la cei cunoscuti din Transilvani'a, cá se nu'i dea uitarei.

Acesta fusese proprietariulu nobilu bucovinénu, boieru moldovanu Eudoxiu, séu precumu se subscria singuru, D o x a k e H u r m u z a k e, unulu din cei mai tari pilastrii ai religiunei si bisericeii; cas'a lui altariulu nationalitatii si alu limbei nóstre; soci'a si fiicele sale locutiitóre ale virgineloru vestali langa foculu sacru, fiii sei totu atati Fabii luptatori pentru sant'a cauza, ginerii sei demni imitatori ai socrului lor.

Eu inse nu pociu se stau acilea; datori'a mea fratiésca me obliga a serba in specialu memori'a celoru trei frati, rapiti dintre noi prea curendu prin crud'a mórte, cá-ci pucinele cuvente nu potu da la nimeni idea justa despre meritele loru immortalu, éra ceea ce me supara fórté, este neputinti'a la care am ajunsu, cá se nu mai fiu in stare de a vi'i presenta intocma precumu au fostu si au lucratu densii. Dara va veni canduva vreunu biografu, care va indeplini tóte neajunsurile mele.

Am atinsu in decursulu naratiunei mele, cá totu membrii familiei Hurmuzache inbraciosiasera caus'a romaniloru din Transilvani'a cu totu zelulu si devotamentulu. Me dóre fórté, cá nu mai sunt la man'a mea documente, din care s'ar' vedé, cá din tóte institutule serióse de cultura si binefacere, cate s'an intreprinsu aici la noi in anii de antaiu ai sisthemei absolutistice, nu a fostu mai nici-unulu, la care membrii familiei Hurmuzache se nu fia participatu atatu directe catu si indirecte. Biserica, scóla, reuniuni, tóte era obiectele ingrijirei loru, la tóte au concursu cu sume considerabili. In lipsa de alte documente, care credu cá se conserva undeva in vreunu archivu, mie'mi canta se recurgu érași la corespondentie private, din pucine cate am fostu in stare a pastra sub statulu politienescu, cá nescé reliquii scumpe.

Voiu incepe cu activitatea fratelui C o n s t a n t i n u. Dintr'unu postscriptu alaturatu la scrisóra din 26 Ianuariu 1850 a dómnei Elis'a G. Sturdza sor'a sa mai mica, affu, cá [acestu barbatu geniale de statu facea spese cu profusiune spre a deschide foiloru romanesci drumulu in Moldov'a printre turci si muscali, carii tienea tierile romanesci ocupate.]

Din scrisóra sa dela 5 Oct. 1851 se vede, cá ambele sale sorori dómnele Eufrosin'a si Elis'a, continuá colectiunea cantecelor romanesci si punerea loru pe note, inceputa din a. 1849 luandu spre acestu scopu artisti alesi, pe cari'i platea in modu splendidu. „Pana acumu acestu raru talentu (artistulu Mikuli) au transcrisu sub nemidulocit'a assistentia si inboldire a mea si a surorei mele Saftica (Elisa, Elisabeta), dupa executarea celoru mai buni lautari ce 'i-am adusu din tóte partile, mai bine de 36 de cantece nationale, din cele mai frumóse, care curendu se voru tramite la Lipsc'a.“

[Éta dara, cá inainte cu 30 de ani inca si music'a nationala era in programulu nationale alu familiei Hurmuzachi.] Bani costá incercarile acelea, si i numerá mai alesu genialile sorori.

In epistol'a sa din 7/19 Dec. st. v. 1851 pre catu de ampla, tocma pre atatu de meduvósa si interessanta din diverse puncte-de vedere, Const. Hurmuzache 'mi face cunoscutu, cá cu ocașiunea adunarei de familia la Dulcesci [a strinsu si inaintatu 400 fl. mon. conv. lui Simionu Barnutiú, pentru-ca dupace in deputatiuni nationale incetase orice campu de activitate a sa, se'si póta continua studiile juridice la universitate] 400 fl. m. c. facea inainte cu 27 ani catu astadi 800 fl. Mai departe Constantinu arata in aceeași epistola, ca pentru bisericile predate de unguri in Transilvani'a au adunatu vestmente, carti bisericesci si preste acelea 1000 fl. mon. conv. trimise tóte la episcopulu Andreiu Siaguna. C. Hurmuzache inse nu se indestulá numai cu atata. ci indemná si rogá pe gubernulu Moldovei, cá se faca apellu la tier'a intréga, in favórea bisericeloru devastate, ceea ce se si facú, éra in capulu listei magnatiloru tierii se puse bunulu Domnu, marele, dara nefericitulu patriotu Grigorie Sturdza cu 100 de galbeni, dupa care urmara alte subscriptiuni. Sumele au ajunsu succesive la Sibiiu si se potu vedé din computurile episcopiei (acuma mitropoliei). De altumentrea epistol'a acésta din 1851 merita se ajunga in proprietatea publiculu, cu exceptiune de intimitate strictu privata, la care nu are dreptu nimeni altulu.

Din epistol'a lui Const. Hurmuzache dela 28 Iuliu st. v. 1852 vediu, cá érași mai inaintase o suma de bani in auru la cass'a episcopiei din Sibiiu, si totuodata 60 de galbini pentru cass'a reuniunei femeiloru romane transilvane la Brasiovu, preste sumele trimise in a. 1851. Totu odata 'mi aratá, cá a inaintatu incóce si unu transportu de carti romanesci spre a le imparti gratis la Sibiiu, Blasiu si Brasiovu, éra 36 exemplarie din Balladele lui Vas. Alexandri se se vendia in folosulu Reuniunei Femeiloru romane. In acelasiu timpu C. Hurmuzache isi dedese totu concursulu sen vigorosu in societate cu A. T. Laurianu, pentru Chronic'a lui G. Sincanu, cá se póta vedé lumin'a, ceea ce se si intemplá in urmatoriulu anu] 1853 dupace Domnulu tierii Grigorie Alexandu Ghica dedese spre acelu scopu spelele din casetta sa.

Meritele lui E. C. Hurmuzache pentru patria si natiune sunt depuse si conservate in cele 7 volume de documente, despre care am dissertatu mai inainte.

[Pre catu timpu se publicá „Bucovin'a,“ fostulu redactoru alu Gazetei a statu in corespondentia necurmata cu redactorii ei si mai alesu cu diligentele si genialele Alexandru; dara din tóta acea corespondentia a celoru doi frati numai 15 epistole au potutu scapá de vechi'a politia absolutistica. Nu'ti-ar fi pasatu nimicu, se le totu citésca, dara urgi'a érá,

cà luată odata dela omu, nu ti se mai întorcea în posesiune; de aceea, pe unele de si innocente, dara pôte humoristice, cumu scriá Alexandru, le faceai auto-da-fée, în focu cu eje, cà'ti aduceai aminte de cuvintele cumplutului cardinalu Richelieu: „Serie'ni pe o bucatîca de charthia trei cuvinte de ori-ce întielesu vei vrea tu, pentru cá din acelea se'ti formuladiu unu processu criminale si se te ducu cu ele la pierdiare.“ Avea dreptu Richelieu, pentrucà într'unu statu despoticu în casuri de acelea restulu ilu facea si implinea denuntiantii, spionii si martorii mincinosi, unu procuroru servile, unu avocatú fóra consciintia si unu tribunalu de iepuri.

La începutulu acestei conversatiuni premisesemu, cà parintii familiei Hurmuzache au datú la toti pruncii lorú de ambele sexe educatiune de modellu. Déca nu m'asiu teme, cà voiu trece preste legile stricte ale modestiei, a'si spune aici, cà ambele dulci sorori cunoscú câte cincí limbi straine, éra limb'a materna o cultiva din mic'a pruncia, au urmaritu regulatu desvoltarea ei si s'au aflatu totudeauna în currentulu literaturii nóstre. Acelu stilu ce curge linu cá si o valcea din frumósele campii ale patriei, acelea frase elegante, acelea idei simburóse si totusi pline de spiritu, martore ale unei inteligentii superióre, aru potea convinge pe oricine despre adevérule disoloru mele, déca nu aru fi asia de pucine acelea fiintie fericite, care se fia avutu ocaziune de a cunósce modulu scrierei dumnealoru. [In epoc'a pe care o amu eu înainte ochiloru, subjectele de predilectiune ale dómneloru Eufrosin'a P. Petrino si Elisa G. Sturdza era: educatiunea, literatur'a, music'a, la care se adaogea grija cea mare de a înmultí collectiunile cantecelorú nationali din tierile locuite de romani, a le classifica si a face spese considerabili, cá la cele ce se aflau calificate, melodi'a se fia pusa pe note. Totu aci asiú mai denuntia cu mare placere, cá în famili'a Petrino prim'a educatiune si instructiune a fiicelorú a trebuitu se se faca în urmarea vointiei determinate a mamei lorú, immediatu sub ochii dumneaei asia, cà din cateva obiecte dá insasi man'a lectiunii. Totu asemenea asiú mai siopti amicilorú culturii nóstre, cà dómn'a Elis'a G. Sturdza în lipsa de prunci proprii, în parte cu profusiune ajutórie la alte familii, ai carorú prunci au lipsa de buna educatiune. Dara fiindu-cà fiicele lui Hurmuzache, cá si odinóra neuitat'a dloru mama, nu suferé cá se scia staug'a ceea ce face drépt'a, voiu pune freu vointiei mele, cu atatu mai virtósu, cà figur'a cu capu si ochi de Minerva dela Rusniti'a cá si acelu idealu de Vestala dela Dulcesci impune tacere, una prin cautatur'a sa maiestros'a, alt'a prin acelu aeru de bunatate si blandetie cuceritórie. Cu tóte acestea inse, eu cerú indulgenti'a dumnealoru pentru acesta lipsa de discretiune, si o ceru pe temeulu, cà parte considerabila din virtutile atinse de mine numai cumu ai atinge florici'a Mimós'a, au ajunsu de multu, chiaru fóra scirea si voi'a dloru, în domeniulu istoriei na-

tionale; cà-ci nu este permisú barbatilorú natiunei a desconsidera devotamentulu acelorú temei, care au conlucratu si conlucra la realisarea salvatórei nóstre civilisatiuni. Multiamita Ceriului, noi ne potemu lauda cu multime de femei, ale carorú frumsetia farmecatória consiste în virtutea lorú christiana, în virtutile familiare si nationali. Déca densele, cá si fetele cele întiepte din evangelia, isi marginescu activitatea lorú în cerculu familiei si respundu în ascunsu, cá dinaintea altariului din casa, la vocatiunea destinata lorú de catra Dumnedieu si natura, datorii'a barbatilorú facia cu acelea virtuti este, a le face cunoscute familiei celei mari si a le distinge pe fiacare dupa meritulu lorú. Femei romane, care în midiuloculu unei reactiuni generale din tóta Europ'a, în vederea baionetelorú rusesci si turcesci, într'o epoca a pessimismului universale, avea tari'a de sufletu, si cutediú a dice, divin'a presimtire si prevedere, cá se pôta scrie: „Datí'mi voia se ve spunu intim'a mea conyingere, cà caus'a nationala va reesi, fóra îndoiéla, în cata vreme va avea asia demni si curagiosi aparatori.“ (Elis'a G. Sturdza, Iasi, 26 Ianuariu 1850)“ femei amu disú, de acésta marime sufletésca, nu se pôte se mai remana retrase si ascunse dinaintea ochilorú natiunei. Nu domniloru, acésta nu se mai pôte. Eu am comisú indiscretiunea pe care o vediurati; comiteti si Dvóstra asemenea în casuri în care veti descoperi virtuti cá ale sororilorú Hurmuzachi, cà-ci pentru mustrarea ce vomu suferi, vomu avea satisfactiunea înaltiatórie de ânimi, de a fi prezentatu generatiunilorú tenere totu atatea modele de adevérate mame, nu numai ale familiilorú proprii, ci si ale familiei celei mari. Inca odata: Femei romane, scia se dica patriotilorú persecutati pe mórte: „Barbatii, cari în cursu de atati ani au sciutu a desveli celu mai raru curagiu întrú împlinirea santei lorú chiamari si a înfrunta cele mai spaimantatórie pericole, n'au nici cumu trebuintia de a nóstra mangaiare. Acésta o afla în consciinti'a binelui ce au facutu, si suntu în stare a mai face, precumu si în speranti'a ce trebue se le însufe santieni'a cauzei pe care o au înbraçiosiatu si aparatu cu asia mare caldura si maiestria etc.“ Acestea si acestorú asemenea era cuvintele de incuragiare ce se îndreptá pe la 2/14 Augustu 1840 din Tusculum, din residenti'a dela Dulcesci de catra proprietarii'a ei. Femei suntu acestea, séu mai bine angeri vighiatori, genii buni luptatori chiaru contra destinului funestu ala multorú barbati? Onorati femeile! a comandatu Schiller barbatilorú natiunei germane. Onorati virtutile femeilorú romane, ceru eu dela barbatii natiunei romane.

Serbati memori'a membrilorú familiei Hurmuzache dusi dela noi la viétia mai fericita, rogu pe natiunea nóstra. Ertati neajunselorú mele, cà-ci nu am fostu în stare se ve dau icóna mai fidela a casei patriarcale dela Cernauca. Cá se'mi pociu ajunge scopulu acesta, asiú fi avutu se me supunu la alta labóre înportanta, adeca la scrierea istoriei Bucovinei pe

acesti treidiecei de ani din urma, din care famili'a Hurmuzache isi are partea leului.

G. Baritiu.

Correspondentie de ale repausatorilor.

(Urmare.)

Aci urmédia scrisori din a. 1852 fórte memorabili pentru patri'a si natiunea nóstra. In Iuliu alu acelui anu Maiestatea Sa Monarchulu nostru a visitatu mai antaiu Ungari'a si marele principatu alu Transilvaniei, cu scopu de a se informa despre relatiunile reciproce ale nationalitatiloru si confesiuniloru. Solemnitatea cu care fu primitu Monarchulu pretutindeni, a fostu dóra unica in secolulu nostru. Totusi, cei bine informati voiá se scia, cá monarchulu, pe atunci june frumosu de 22 de ani, au avutu si cause destule, pentru-cá se nu póta fi indestulatu cu tóte cate vediu se si mai alesu cu cate audise. Ceea ce scimu noi insine este, cá chiaru si in acelu anu in pacharulu de bucuria alu romaniloru s'au tornatu cateva dose de fere si otietu. Asia de ex. adresa ce se publica aci la locul antaiu, subscrisa de Baritiu si Maiorescu, venita la Transilvani'a in patru cinci copie, esplicata pe dosu chiaru de catra unu romanu, denuntata la politia si la gubernatorulu Schwarzenberg, avu de resultatu, cá in Vien'a calcara locainti'a lui Maiorescu si' luara chartiile; in Blasiu chiamara pe episcopulu Alexandru St. Siulutiu sub unu pretextu de nimicu la Alb'a-Iuli'a, unde 'lu asteptá gubernatorulu, éra intr'aceea calcandu'i cancelari'a, ii visitara tóte scriptele. In acelasiu anu tómn'a pusera man'a pe Avramu Iancu si'lu inchisera in Alb'a, dupa aceea ilu adusera la Sibiiu. In Decembre inchisera pe optu dile pe Baritiu la Brasiovu, dupa aceea'lu invitara se manance se bea cu ei, cá si cumu totulu ar fi fostu o gluma de Svabi. Brasioveniloru, carii pana atunci versasera vreo 50 mii florini la edificarea scóleloru, li se denegá mic'a subventiune de 400 fl. chiaru dupa informatiunea unoru romani. Dara decatu tóte acestea este mai memorabile impregiurarea, cá in acelu anu se urdira cá nici-odata in acestu secolu dissensiunile confesionali intre romani asia, cá tóta lumea impartiale dicea: Ilicos intra muros peccatur et extra, pana ce romanii ajunsesera de compatimirea strainiloru neinteresati, de risulu si batjocur'a inemiciloru.

Acestea premise, unele pasage mai intunecóse din epistolele lui Maiorescu si ale altora cate voru mai urmă de aci inainte, se potu intielege mai usioru. Vomu intielege totu odata una din causele principali, pentru care barbati din cei mai activi si invetiati se retrasera succesive la Moldov'a.

Red.

Vien'a, 3 Iunie 1852.

Catra romanii din Brasiovu.

Domniloru si fratiloru!

Tinerulu nostru imperatu, in caletori'a ce intreprinde in dilele aceste in partile despre resaritu ale monarchiei, cugeta a trece din Ungari'a in Banatu si de acolo in Ardealu, spre a visita si partile ace-

ste si spre a vedé fačia la fačia si pe natiunea, carea in cumplitete furtune ale aniloru 1848—49 i a pastratu credinti'a intr'unu modu atatu de gloriosu si minunatu. — Celelalte natiuni nu voru intardiá a si tramite spre intimpinarea si salutarea monarchului fiórea loru, nobilimea, negotiatorii, inteliginti'a si oficiatii. Romanii nu potu remanea indereptu cu atatu mai vertosu, cá-ci, cá unii ce in partea cea despre resaritu a imperatiei facu partea de poporatiune cea cu multu mai numerósa, nu potu se nu simtia, cá visit'a acésta in partile acele e destinata mai alesu natiunei romane si credintiei ei celei neintinate. Nu e indoiéla dar, cá si romanii de tóte clasele, preotii, nobili, negotiatorii, invetiati, meseriasii si oficiatii imperatesci, — afara de visit'a oficiale ce acestu din urma voru avé póte a face cu capii loru, — voru alerga in numeru catu se va poté mai mare la locul, pe care guberniulu tieri ilu va fi destinatu pentru salutarea tinerulu imperatu, cá se formédie representanti'a natiunei romane.

Venierea acést'a a monarchului in patri'a nóstra, ne da ocaసిunea, carea nu scimu daca ne va mai veni vreo-data, pe de o parte de a-i multiami pentru-cá a redicatu si pe natiunea romana la unu gradu cu celelalte natiuni, pe de alta de a-i descoperi si lips'a cea mai mare, pe carea o simtimu cu totii si a carei implinire singura ne va poté mantui si face, ca redicarea nóstra la acelasi gradu cu celelalte natiuni se nu remana numai vorba desiarta.

Lips'a cea mai mare ce o avemu astadi suntu scólele si mai presusu de tóte o scóla mare, o academia, in carea tinerimea romana se invetie in limb'a materna sciintiele care se o faca folositoare statului, patriei si natiunei sale. Acumu e cea mai buna ocaసిune de a cere dela bunulu monarchu voia de a deschide o collecta de bani intre romani cu scopu de a intemeia o academia de sciintie inalte. Acumu ni s'a datu cea mai buna ocaసిune de a áreta in fapta, cá romanii precumu la 1848 s'au redicatu, fara diferinti'a de religiune, cu totii pentru tronul si pentru mantuirea loru propria, asia si astadi suntu unu trupu si unu sufletu si cá nu-i desparte nimica nici in ceea ce se atinge de marturisirea bucuriei si a recunoscintiei loru catra imperatulu, nici in ceea ce se tîne de cunostinti'a lipseloru ce ne apasa si de dorinti'a de a ne astupa aceste lipse. Tinerulu imperatu, precumu se vede din tóte, e fórte aplecatu de a face tóte cate se potu spre a multiami si ajuta pe romani, si suntemu incredintiati cá o va avé de bucuria, vedindu cá romanii insii facédu inceputulu intr'o unire cu totii, ii dau ocaసిune de a-si arata dorinti'a ce o are pentru fericirea si inaintarea loru.

Noi ne indreptamu mai virtosu catra d-vóstra romanii din Brasiovu, cá catra unii, carii dupa tóte impregiurarile sunteti chiamati a lua partea cea mai de frunte la acésta intreprinsa insemnatóre, carea punendu temelie fericirii romaniloru, va aduce si d-vóstra in parte nu pucina gloria si recunoscintia

din partea romanimeii întregi. Celu dintaiu lucru, pe care-lu astépta natiunea dela d-vóstra, e, cá indata se alegeți din simulu d-vóstra unu comitetu, care in numele gremiului negociatoriloru levantini se se insarcine cu aducerea si administrarea fondului ce va esi din colectele pentru fundarea academiei romane. Acestu comitetu alu gremiului se-lu aveti constituitu pe candu veti merge spre inchinaciane la monarculu, cá acolo impreunandu-ve cu episcopii si cu ceilalti romani, si subscriindu impreuna cererea pentru permisiunea de a deschide colecte spre intemeierea academiei romane, se aveti si comitetulu constituitu spre a-lu poté numi in petitiune si a-lu face cunoscutu imperatului. Comitetulu se va completa apoi in Sibiiu.

Noi si toti romanii bine simtitori suntemu atatu de convinsi de simtiemintele d-vóstra cele nationali, incatu credemu, nu numai cá veti lua bucurosi acésta santa sarcina asupra-ve, ci cá si la intemplanarea, candu din vr'o ursita fatale de care se ne terésca Ddieu! intre capii nostri bisericesci s'ar arata vr'o recéla ori vr'o neintelegere de acele, pe care dusmanii natiunii nóstre le nutrescu din tóte puterile, d-vóstra spriginiti de toti romanii cei luminati si de poporulu care nu scie de aceste, ii veti face se se imbracisiedie ca frati si se faca acestu pasu intr'o unire. Nu credem cá ar' fi o atare recéla intre episcopii nostri; dar' candu din nefericire ar fi cu tóte aceste, d-vóstra ii veti apropia, securi fiindu cá totu poporulu e cu d-vóstra. Faceti-i se nité tóte si se fia cumu au fostu la adunarea dela Blasiu. Nimicu n'ar fi spre mai mare stricaciune natiunii, decatu daca nu s'ar uni acum cu totii la acestu pasu, care poteniu dice cá inchide viitorulu nostru in sine.

Multe suntu lipsele romanului, multe ar mai fi de cerutu si petitiuni se voru poté face mai multe; dar lucrulu celu mai mare si mai de frunte, la care se ve fia ochii tuturoru, este voi'a de a incepe colecte intre romani pentru intemeierea academiei, si comitetulu din gremiulu brasioveniloru, care se adune si se administre banii.

Dupa-ce se va capeta voi'a acésta, apoi printr'o deputatiune veti roga pe barouulu Sina, pe familia de Mocioni si pe boierii Hurmuzache, cá se iee sub aripile loru iutreprins'a acést'a. Celelalte se voru poté face si mai pe urma, precumu numirea de collectanti s. a. Se intielege cá episcopii voru remané patroni ai acestui lucru.

Collectantii se voru numi asia, cá se intre in iutreprins'a acésta romani de prin tóte partile, cá se póta dice, cá e representata natiunea intréga. Anume se voru numi collectanti in Ardealu in munti, chiar' Alb'a-Iuli'a, Clusiu, Blasiu, Sibiiu, Reginu si la alte opide, in Banatu la Timisióra, Logoju, in Ungari'a la Oradia, Maramuresiu, Pest'a, in Vien'a si alte locuri, pretotindenea din barbati cu influentia. Ei voru forma in totu loculu comitete filiali, care se voru intielege cu comitetulu celu centrale. In Sibiiu, ori unde va fi adunarea, ve veti intielege si cu episcopii

si cu ceilalti despre acésta, ne uitandu a representa si inteliginti'a in comitetu.

Noi incheiamu cartea nóstra catra d-vóstra, mai rogandu-ve, cá se nu lasati a trece ocaziunea acésta indesiertu si spundu-ve, cá ochii tuturoru romaniloru suntu atintati asupra d-vóstra, cá unii ce poteti intru acésta mai multu. Iucepeti dar' indata cu ajutoriulu lui Ddieu!

Sim. Barnutiu.

I. Maiorescu.

Catra Popasu, Baritiu, Munteanu si Murasianu.

Fratiloru!

Din alaturat'a catra fratii nostri Brasioveni, veti vedé ceea ce cugetaramu noi, cugetarati d-vóstra, cugetara toti romanii cei buni. In asemine intielesu s'a scrisu la Sibiiu, Blasiu, si in munti. Puneti ume-rulu, acum sau nici odata. Lasati tóte la o parte, critica, opiniuni, suparari, griji si altele. Ceea ce se dice de bun'a vointia a imperatului catra romani, nu e complimentu, ci adeveru. Faceti cá natiunea romana se fia representata cum se cade, si cá se se realisedie cererea pentru voi'a de a ne face noi ceea ce ne e de lipsa. La Blasiu si Sibiiu s'a scrisu cam cumu se fia petitiunea. Totu lucrulu e, ca se bagamu pe toti romanii cei mai cu influentia si pe cei mai ambitiosi, cá se se destepte o emulatiune intre toti. Dar adunandu-ve in Sibiiu, ve rogamu pe totu ce aveti mai scumpu, cá episcopii, carii au destulu de lueru cu turm'a loru, se nu intre in comitetu. Aici se ceru numai ómeni practici.

Alta. Inainte de a ve infacisia la imperatulu, ve veti infacisia la principele gubernatoriu, cerendu cá se ve spriginésca la imperatulu.

Ceea ce s'a disu de episcopi, se va observa si in privinti'a preotiloru. Ei voru poté fi pretotindenea, mai alesu protopopii, cate unulu prin comitetele filiali; dar' manipularea baniloru se nu fia pe man'a loru.

Candu episcopii ar cere se fia in comitetu, se le respundeti, cá e mai intieptiesce a nu intra ei deadreptulu in comitetu, ci a remané numai patropii lui, ca la intemplanare se póta vorbi si apara mai liberi pe comitetu.

Candu s'ar face episcopiloru obiectiuni, cá suntu academie paritetice in Sibiiu si Clusiu, aratati, cá de si in tesi ar fi asia, in fapta in Clusiu academia va fi magiara si in Sibiiu nemtiésca, cá-ci inca de acum ceru dela candidatii de profesori, cá dreptu proba se tina cate o prelectiune in limb'a magiara si cate un'a in cea nemtiésca. Apoi romanii nu sciu nici germanesce nici unguresce, si ce voru face ei pana voru invetiá mai intaiu limbele aceste. Si de ce se imbee romanii spiritulu magiariloru si nu mai bine alu romaniloru, care in anulu 1848—49 ne-a insuflatu credintia catra tronul. Inse intrebarea despre locu se remana acum la o parte. Episcopii se apese tare si

cu graiulu, că între magiari romanii se voru cresce în interesulu magiaru; romanii o știu acésta și nu se încredú unguriloru.

Ér' Sibiiulu e la marginea țierei și romanii se-raci, nu potú alergá acolo din tóta țier'a.

Dar aceste se voru desvoltá pe largu episcopiloru.

Veti aratá negociatoriloru, că și pentru dinsii e mare folosu a avé capitale asia de mari în administratiunea lorú. Guberniulu póte va cere că se se depuna banii la alte casse publice. Episcopii inse voru motiva cererea cu temeiulu, ca avendu Brasiovenii comerçiuulu lorú în principate, și cu principatele unde interesulu legale e de 10°%, se obliga a da interese mai mari decatu se potú da în Austri'a. Fiti cu minte și legati bine pe comitetu. Banii se se dee cu interesu și ipoteca securá numai la romanii. Pentru academia se fia interesulu celú pucinu 6 1/2 %; ei se nu-lu dea romaniloru mai susu de 7 1/2 %. Dar acésta veti ști voi mai bine.

Celelalte le veti face în Sibiiu, unde va fi și Iancu. Acolo veti complecta comitetulu.

I. M.

Frate! (Fðra data).

Ne-a parutu bine că frații brasioveni au determinatu a pasire și singuri, candu nu ar vré prelatulu. Inse nu uitati de ceea ce amú apesatu tare, că asta e o reprezentantia nationalé și că la tóta intemplarea se cuvine se mérga deputatiunea vóstra la Sibiiu; de și Siulutiu va merge precumu audimú la Alb'a, noi i-amú scrisu, că afara de acésta, la care póte că i s'a demandatu, se mérga și la Sibiiu cu capitululu, inteligenti'a, oficiati și acolo reprezentanti'a și omagiulu în numele natiunei se'lu aduca împreuna cu voi Brasiovenii și Siaguna. Eu credú că S. în cele din urma vedindu pornirea vóstra se va îndupleca. Deci și omagiulu și petitiunea se o dati împreuna; numai candu nu va fi prin potintia, atunci n'aveți ce face și o veti da și singuri.

Cum dicu, astadi scriu lui Siulutiu se nu cufunde caus'a nationalé cu omagiulu simplice popescu.

În numele natiunei n'are dreptu de a vorbire singuru nimene.

Vien'a 1 Iulie 1852.

Frate Baritiu!

Fiindu fórte ocupatu cu codicele penale pe langa lucrurile curinti, nu ti-amú respunsu la scrisórea din 2 Iunie. Timpulu ce mi-amú potutu furare abia l'am aplicatu spre a mai scriere cate ceva în caus'a academiei.

Ceea ce cugetati pentru cererea de judecatori romani, nu e lucru ce se nu se póta încercare. Ci și gubernatorulu din parte-si propune pentru Brasieu pe Lampel din Bucuresci și pentru Sibiiu pe Carabetiu, ér' Nadasdi propune totú sasi. Ce va esi din

aceste nu știu. Eu suntú de parere, că voi ati face bine de a ajuta pe gubernatoriulu; inse dieu nu știu: dandu petitiunea lui acolo, ver îndreptendu-ve aici. De va se o tramiteti aici catra ministru, apoi se o îndreptati prin Dobranu. Faceti o scrisóre și lui și-lu rogati, că se vorbésca prin graiu cu ministruulu. Acésta va fi unu mare spriginu pentru gubernatoriulu.

Reu m'ai întielesu cu terminologi'a. Eu am întielesu numai nomenclatur'a autoritatiloru judetiari și politice, carea nu e a comisiunei terminologice: pentru că în timpulu desbateriloru s'a conchisu, că nomenclatur'a se se desbata pe urma într'o siedintia ver doue anume; într'aceea se desfácú comisiunea și nomenclatur'a autoritatiloru politice și judetiari a remasu nedesbatuta. Deci am facut'o eu de nevoia: Kreis = prefectura, Kreispräsident = prefect, Bezirk = capitanatu, Bezirkshauptmann = capitanu, (politi'a, capitania și candu capitanulu cercului politicu vine în contactu cu celú de cetate, se dice: capitanulu cetatei, capitanulu cercului s. a. Oberstgerichtshof = curtea suprema apelativa, Oberlandesgericht și Oberl.-G.-Präsident = pretura mare, marele pretoru, jude de pretura mare; Oberdistrictualgericht în Ungari'a, Banaltafel în Croati'a, totu pretura mare; Landesgericht, Landesg.-präsident = pretura, pretoru; Bezirksgericht și Bezirkseinzegericht = tribunal, tribunu; Bezirkscollegialgericht = tribunalu colegiale. Laurianu și Barnutiú se invoira cu ele, dicendu ca nici în comisiune nu se poteau face mai bine. Numai despre acésta am voitu se ve scriu. Terminologi'a cum s'a lucratu nu se mai póte tiparire; pe urma candu am venitú în practica, am schimbatu multe și amú facutu noue; dar ea totú va esi, inse unde e cu potintia a me ocupare eu cu ea singuru? Știi tu că redactiunile suntú ocupate peste mesura cu cele curinte și dupace tóte limbele au cate doi redactori, și acum la codice magiariloru s'au datú doi consiliari dela curtea suprema în ajutoriu, italieniloru unulu, Boemiloru comisiune! eu am lucratu singuru singurelu și în 21 de dile am datú codicele totú împreuna cu ordinatiunile provisorie de competentia și cu legea de tipariu, candu ceilalti abia voru termina la 15 Iulie, pe candu era pusú terminulu. Eu am începutú cu 4 Iunie și cu 11 am datú sub tipariu partea I., în 19 partea II., în 26 ordinatiunile provisorie și regulamentulú tipariului, spre mirarea tuturoru. Partea prima e tiparita.

Dar voi de ce ati tiparitu cu ortografi'a vóstra organizatiunea judetiare din buletinulu imperiului? Ve rogu faceti o nota, în care se dechiarati, că organizatiunea cum a esitu în tóia, nu e cu ortografi'a din buletinu; eu nu scriu *гъне*, *акъ* etc. și me miru de voi, că credeti că romanulu va dice vr'odata *γκινъгъне*, *плекъгъне*, candu elu ride de aceste cu grecii etc.

Îndata ce va esi codicele totú, ve voiu tramite note asupra traductiunei mele, dar se nu cumva

se le tipariti cu ortografi'a vóstra, care nu e romana. Voiu cere apoi dela ministeriu voia de a da la lumina o editiune manuale a codicelui.

Uite, n'am hartie de scrisori si petecii cum potui. Dar totu vedi dór' capeti undeva din studiele mele; vedi la Popasu, cà la elu totu suntu respandite, vedi de-mi afla.

Vien'a 20 Iuliu 1852.

Frate Baritiu!

Eri mi-a aduse Teclu scrisórea ta din 3 Iuliu inse fara documentu si insciintiari; documentulu póte cà mi-lu voru da, de-lu voru aflá! Dar noi avemu acestu documentu; elu circula prin manuscripte in Ardealu si Ungari'a. Asculta-me. Indata ce vei percepe scrisórea mea; se-mi respondi in aceea si di; a) daca acelu documentu e genuinu? b) cam de unde s'a stracuratu afara din protocolulu conferintieloru episcopiloru unguresci? Caus'a e cà ar' fi cea mai buna oca siune de a se tipari intre alte documente, ce in dilele aceste voru vedé lumina, si numai tém'a cà nu va fi genuinu ver va fi adulteratu, retíne pe scriitoru de a nu-lu publicá. La tóta intemplantarea tu se-mi respondi cu cea dintaiú óra totu ce scii despre elu. E de mare importantia a deschide ochii orbiloru cu elu.

Ce se atinge de celalaltu cuprinsu alu scrisorei tale, daca asiú fi dispusu si asiú avé timpu, v'asi face o satira. Noi n'am cerutu se ne copiezi scrisorile lui Aronu, care a stricatu si cum dice B. a vendutu tóta caus'a academiei. Noi amu doritu se scimu opiniunea vóstra, a vóstra a Brasioveniloru, carii pe candu a trecutú L. pe la voi, ve uniserati cu totii la acestu lucru. De mirare, ca la unu lucru decisu in adunarea din 15 Maiu, si in cea din Sibiu in Decembre 1848, si cerutu in 6 petitiuni, dintre care doue subscribe de amendoi episcopii, voi n'ati potutu avére opiniunea vóstra firma si v'ati clatitu dupa scrisorile lui Aronu, care preocupatu de societatea lui literare (care nu se va realisá nici odata, pana candu nu vomu avé 15—20 barbati invetiati si literati, adunati la o scóla mare romana si la care, cà un'a ce ar legá pe tóta inteligenti'a romana din tóta romanimea intr'unu corpu literare, gubernulu nu va da concessiune), a intorsu mintile celoru din Sibiu. La petitiunea din 29 Decembre 1850, prin care se cerea facultate filosofica si juridica, ministrulu facia fiindu amendoi episcopii, a dechiaratu, cà statulu n'are bani; dar' daca avemu noi midiu-lóce, avemu voia de a ne intemeiare si universitate. Totu asia s'a dechiaratu si la 16 Ianuariu 1851. Pe acestu temeiú n'am facutu altu-ceva, decatu v'am aratatú cà acum era oca siunea. Eu inca amu fostu la Helfert, cà ministrulu nu e acasa, si m'a incredintiatu, cà gubernulu ne va da voia de a ne face academia, numai se ceremu.

Si ér' din capulu lui Aronu ne imputi lips'a de

taptu. Dar' nu e tóta scrisórea ta argumentu, cà noi n'avemu credetu la Sibiu? Inse daca n'avemu noi credetu, noi unitii, cugeti tu ca l'amu trecutú cu vederea? Fiindu-ca Mocioni plecasse chiar' atunci si-lu asteptamu se se întórne dela Pest'a, acumu nu va mai veni, pentru cà i s'a luatú postulu ce avea, amu intardiatu ceva; inse cu cateva dile in urm'a nostra a scrisu Hurmuzache in numele totororú Bucovineniloru pe temeiulu plenipotentiei cu care a venitú chiar' in caus'a scóleloru si in care se dice, cà se amble, se impreune pe toti romanii in obiectulu acesta; i-a scrisu si in numele celorulalti neuniti de aici, o scrisóre care ar fi potutu indupleea pe ver cine. Se potea mai bunu faptu decatu acest'a? Dupa ce noi scimu cum vorbesce Sibiulu de noi? De ce nu ti-a scrisu Aronu de acest'a, cà o scie? Catu pentru calumni'a lui popa Paisie ver Pachomie, vei capeta mane ver poimane — acum me grabescu — o dechiaratiune a mea pentru gazeta, subscrisa de mine. Asta e o minciuna effutita, cá se desbine inteligenti'a romana. Nici amu auditu dela Siulatiu macar o vorba, nici am veditu manuscrisulu enciclicei, nici pe cea tiparita, pana acumu in fóia vóstra.

Aceste alta data. Acumu indata se-mi respondi despre documentu.

Minte cine dice cà I. si Bal. au capetatu nasu lungu. Numai lui Iancu i-a imputatu pentru limb'a germana, incolo s'a intielesu bine cu gubernatoriulu cum se schimbe marschrut'a in munti. Si astadi amu capetatu scrisóre dela Balintu; dar' me temu cà commissarii din munti voru acusa pe Iancu.

I. M.

(Va urmá).

Vasilie Aronu si operele sale.

(Urmare.)

Ventulu dela resaritu
 Trii la unu prundu le-au isbitu,
 Unde fiindu implantate
 De nisipu stau incarcate,
 Un'a, in care mergea
 Orontes cu cati avea³⁾
 O restórna unu valu mare
 Intr'o afunda vultóre
 Iar' cármaciulu ticalosu
 Cadiendu cu capulu in giosu
 Intru nespusa durere
 Grumadii rumpendu'si piere,
 Corabi'a in vultória
 De valulu celu fórte mare
 De trii ori se invertesce,
 In apa se prepadesce,
 Pucini se vedu innotandu
 Venturi gróznice suflandu,
 Arme, chipuri si bucate
 A Troienesciloru glóte

³⁾ Orontes. Povatuitoriulu noródeloru Asiei mici, carii, serindu in batáiu Sarpedonu craiulu loru, se lipise de Eneas.

In tóte laturi innóta
 In marea cea turburata
 Acumu corabi'a mare
 A lui Achates celu tare
 Si a lui Ilioneu,
 A lui Aletes celu greu,
 Acum in care mergea
 Abas cu cei ce fugea
 Valulu gróznicu le incinge
 Puterea li o infrange
 La inchiaturi de crépa
 Intra intrinsele apa.
 Peste vreme pucintica
 De valuri ce se ridica
 Neptunus prinde de veste¹⁾
 Si fórte catranitu este
 Vediendu marea turburata
 Si de valuri incarcata
 Si a lui Eneas glóte
 In tóte parti aruncate,
 In tóte parti risipite
 De venturi nepomenite,
 Viclesiugulu cunoscundu
 Si lucrulu sciutu avendu
 Ca Juno ce patimesce
 Aceste pricinuesce,
 Spre darea de sama
 Pe Zefiru la sine chiama
 Si pe Euru depreuna
 Chiamatii minteni s'aduna
 Catra carii cu taria
 Dice si cu osrdie
 Voi asia de indresneti?
 Asia sunteti de maretii?
 Ceriulu, marea si pamentulu
 Se le prepadésca ventulu?
 Se sciti cá voi invetiá!
 Acésta tréca asia!
 Ci de ica inainte
 Se tieneti numai aminte
 In ce chipu voi pedepsi
 Candu asia ve veti porni,
 Ci de aici ve carati
 Marea in pace lasati.
 Si acasa ajungédu
 Se spuneti toti cu unu gandu
 La alu vostru imperatu
 Cumu-ca nu lui este datu
 Peste mări se mperatiésca
 Si apele se nvrajbésca
 Apele suntu date mie
 Se le tiiu in vecia
 Muntele acelu coifatu
 Lui e de mosia datu,
 Acolo se stapanésca
 Acolo elu se domnésca
 Se-si arete viteji'a
 Si se-si vestésca tari'a.
 Asia Neptunus graiesce
 Si marea se potolesce
 Nuorii se micsióreza
 Iasa a sórelui radia
 Si se face usiurare
 Pe intunecós'a mare
 Incéta trist'a nevoia
 Tritonu si cu Cymothoe²⁾

Dela stánulu celu de pétra
 Tragu corabi'a la vatra
 Neptunus inca s'apuca
 Cá la locu se o aduca;
 De alte corabii inca
 Se prindu cu munca adunca
 Nesipulu giosu ilu descarca
 Si le tragu de funi se tréca
 In apa la cursulu seu
 O bunule Dumnedieu!
 Si precumu intru o céta
 Spre sfada interitata;
 Candu stau gat'a spre bataia
 Cu para si cu vapaia
 Daca, candu se céta vine
 Fara veste órecine
 Cu virtute cu taria
 Si in ceva vrednicie,
 Toti odata se sfiescu,
 Toti minteni se mulcomescu
 Asia incetá in mare
 Nepovestit'a strigare;
 Catu Neptunus se ivi
 Si lucrulu bine privi
 Troianii multu necajiti
 In totu chipulu osteniti
 Catra tiermure silescu
 Carii loru li se ivescu
 Catra a Libii parte
 De acolo nu departe
 De aci avura norocu
 De au ajunsu la unu locu
 Intr'unu ostrovu nu departe
 Unde ap'a se desparte
 Ripi gróznice si nespuse
 Insusi dela fire puse,
 Doue stanuri minunate
 Catra ceriuri inaltiate
 La acelu radacina
 Fiindu ap'a fórte lina
 Si umbra desfatatória
 Locu mangaiosu pe suptu sóre,
 De-asupra dumbrava désa
 Cu multe fiéra alésa
 Iar' in ceealalta parte
 In stanui de piétra sparte
 O pestera minunata
 Afundu in piétra sapata
 Din pestere fórte rece
 Riurelu de apa trece
 Pe de laturi cási de piétra
 Scaune, cuptoriu si vatra
 In carii s'ar fi vediutu
 Nimfele a fi siediuu.
 Intr'acestu locu bunu si linu
 Candu corabiile vinu
 Singure de sine stau
 Se le proptesci lipsa n'au,
 Acolo Eneas vine
 Simtiendu ca apele-su line
 Cu siépte corabióre
 Ce le strinsese pe mare
 Troianii cu bucuria
 Esu afara la taria
 Esu afara la uscatu
 De haine s'au desbracatu
 Le storcu de apa cu sare
 Cá se se usce la sóre

¹⁾ Neptunus: Dumnedieulu apelor.

²⁾ Tritonu fetiorulu lui Neptunus, Cymothoe nimfa de mare, tét'a lui Nereus si a lui Doris.

Achates scapera focu
 Cu frundie'lu astruca 'n locu
 Lemne pe elu gramadesce
 Si focu forțe se sporesce
 Scotu bucatele undate
 Si vase cu ei scapate
 Le intocnescu osteniti
 Pe mare multu necajiti
 Se gata la focu se fierba
 Siedindu cu totii pe iërba.
 Eneas daca se 'ncaltia
 De-asupra pe stanu se 'naltia
 Unde dupa ce sosesc
 In tôte laturi privesce
 Peste pustiit'a mare
 Dóra vine óre care
 Anteus celu aruncatu
 Si de valuri struncinatu
 Sau corabii frighiesci
 Sau armele caicesci
 Sau dór' Capys se ivesce
 Si din vr'o parte sosesc!
 (Va urmá).

Oda ostasiloru romani.

(Citita la deschiderea siedintieloru Atheneului Romanu, Domineca 8 Ianuariu, de d. locot.-colonel I. Alexandri.)

I.

Juni ostasi ai tiei mele, insemnati cu stea in frunte!
 Dragii mei vultani de campuri, dragii mei sioimani de munte!
 Amu cantatu in tineretie stramosiesc'a vitejia,
 Vitejie fara sémenu pe-acelu timpu de grea urgia,
 Ce la vechiulu nostru nume a adaosu unu renume
 Dusu pe Dunare in mare si din mare dusu in lume!

II.

Vinu acumu, la rondulu vostru, se v'aducu o inchinare,
 Vinu cu inima crescuta si cu sufletulu mai tare,
 Cá pe eroi de legende, vinu se ve privesc in fatia,
 Voi, nepasatori de mórte, despretiuitori de viatia,
 Ce-ati probatu cu-avéntulu vostru, lunei pusa in mirare,
 Cá din vulturu, vulturu nasce, din stejaru, stejaru resare!

III.

Dela Domnu pan' la opinca, dusi de-o sórte norocósa,
 V'ati legatu in logodire cu isbanda gloriósa,
 Si-ati facutu cá se pricepemu a trecutului marime,
 Mesurendu-ve de-o sama cu-a stramosiloru naltime,
 Si-aretandu, precumu prin nuori mandrulu sóre se arata,
 Cine-amu fostu odinióra, cine ér' vomu fi odata!!

IV.

Se trairi, fetiori de óste! Domnulu santu se ve ajute
 A strabate triumfalnicu in cetati si in redute,
 Cá la Rahova cu tunulu, cá la Griviti'a cu sborulu,
 Cá la Plevna, unde astadi cei antaiu ati pusu piciorulu,
 Infruntandu p'Osmanu Gaziulu, si prin faptu de barbatia
 Egalandu o tíera mica cu o mare 'mperatia!

V.

O, viteji de vitia vechia! Auditii in departare
 Acelu vuetu fara nume, ce resuna cá o mare?...
 Suntu bataile de inimi ale 'ntregui nému alu nostru,
 Ce unesc di si nópte dorulu lui cu dorulu vostru,
 Suntu versarile de lacrimi pentru-acelu care se stinge,
 Suntu urarile voióse pentru-acelu care invinge!

VI.

O! Romani in faci'a vóstra, colo 'n tainic'a cea zare,
 Vedeti voi cu ochi de vulturi o lumina ce apare
 Strabaténdu prin umbr'a désa de trei secolu adunata?
 E maretiulu faptu alu dilei multu dorita, multu visata!
 E a cerului zimbire, e lucéferulu sperarii,
 E triumfulu luptei vóstre, este diu'a neaternarii!

VII.

Dragii mei! din campulu luptei otieliti candu veti întórce,
 La caminulu unde-o mama asteptandu, suspina, tórce,
 Totu poporulu: ruda, frate, sora, mama si parinte
 Ca la Domni, cu pani si sare voru esi voue 'nainte.
 Cá-ci din voi fiesce care pórtá 'n frunte o cununa
 Si de glori'a de astadi si de glori'a strabuna!

VIII.

Pasu dar'! totu, totu inainte! timpulu vechiu din nou zoresce
 Viitorulu tierii nóstre a datu muguru ce 'ncoltiesce,
 O, copii! de voi suntu mandru, simtu acea mandria mare
 Care cresce cu marirea unui nému in desteptare.
 'Mi-amu vediutu visulu cu ochii, de-acumu potu se moru ferice
 Astadi lumea ne cunósce: Romanu dice, Vitézu dice!
 Miresti, 28 Noem. 1877.

V. Alexandri.

Sergentulu.

(Citita la deschiderea siedintieloru Atheneului Romanu, Domineca, 8 Ianuariu, de d. locot.-colonel I. Alexandri.)

Pe drumulu de costisie ce duce la Vaslui,
 Venea unu omu cu jale, dicendu in gandulu lui:
 „Mai lunga 'mi pare calea acumu la 'ntorsu acasa...
 „Asiu vrea se sboru si ran'a din pulpa nu me lasa!“
 Si bietulu omu slabu palidu, avéndu sumanulu ruptu,
 Si o camasia rupta bucati pe dedesuptu.
 Pasiá tragúndu pitiorulu incetu, dar' pe-a lui facia
 Sburá cá o lumina de gloria marétia
 Si-in ochii lui de vulturu adenci, vioi si mari,
 Treceau lucióse umbre de eroi legendari.
 Opinc'a 'i era sparta, caciul'a defundata,
 Dar' fruntea lui de radie parea incoronata.
 Calica 'i era hain'a, dar' stralucea pe ea
 Si crucea Santulu George si-a Romaniei Stea.

Romanulu venia singuru pe drumulu plinu de sóre
 Candu éta cá aude fanfare sunatóre
 Si vede nu departe in faci'a lui venindu
 Unu corpu de óste mandra in auru stralucindu:
 Erau trei batalióne de gard'a 'mperatésca
 Mergandu voiosu la Plevn'a cu doru, s'o cucerésca
 In frunte-i colonelulu frumosu, pe calu-i pagu.
 La bravii sei tovarasi privea adesu cu dragu,
 Si inim'a in peptu-i batea cu focu, destépta,
 Cá-ci elu visa, privindu-i, la lupt'a ce-i astépta,

De-odat' elu dá cu ochii de sarbedulu Romanu,
 Ce stase 'n locu la umbra, sub unu stejaru betranu,
 Si multu se minunéza si nici ca i vine-a crede
 Candu crucea Santulu George pe sinulu lui o vede.

Si-opresce regimentulu, ér' bravulu colonelu
 Se 'nchina la drumetiulu, s'apropie de elu,
 Si 'i dice cu blandetie: — De unde vii, straine?
 — Vinu tocmai dela Plevna. — Cumu e acolo? — Bine.
 — Dar' aste decoratii cumu, cine ti le-au datu?
 — Chiar' Domnitorulu nostru si-alu vostru Imperatu.
 — Dar pentru care fapte? — Sciu eu?... Ci-cá dreptu plata
 „Cá amu infiptu stégulu la Griviti'a luata,
 Si-apoi ranitu la pulpa m'amu prabusitu in siantiu.
 — Dar' ce gradu ai voinice? — Amu rangulu de Dorobantiu! —

Atuncia colonelulu dându man'a cu sergentulú
 Se 'ntóree dà unu ordinu... Pe locu totu regimentulu
 Se 'nsira, pórtá arm'a, saluta cu onoru
 Romanulu, care pléca, tragendu alu lui picioru.
 Mircesti, Dec. 1877.

V. Alexandri.

Concursurile propuse ce societatea academica romana*).

Conformu decisiuniloru luate in sesiunile de pana la anul 1877.

I. Premie privitoare la filologia si literatura.

A. Premulu Zappa.

(pentru traduceri de autori clasici, eleni si latini).

Conformu decisiunii luata in sesiunea anului 1877, se publica concursu pentru cea mai buna traduc-tiune din:

- a) Plinius Coecilius Secundus, (junior). Epistol. liber X. 1—61.
- b) Plutarchus. Vita. C. Marii. cap. I—XVIII inclusivu.
- c) Herodotus. Historiarum lib. IV, § 5—50, cu conditiunile urmatóre:

1. Traductiunea va fi intr'o limba romanésca, catu se póte de curata si de eleganta; cautandu a se reproduce in traducere calitatile autorului tradusu.

Traducatorii suntu datori a da note critice asu-pra diferiteloru lectiuni ale locurilor obscure din textulu autoriului.

2. Manuscriptele venite mai tardiu de 15 Augustu 1878 nu se voru lua in consideratiune.

3. Manuscriptele voru fi scrise catu se póte de corectu si legibilu, inse nu de man'a traducatorului, ci de alt'a straina, bine cusute intr'unu fasciculu si paginate. In truntea manuscrisului se va serie o de-visa in ori ce limba si totu cu mana straina. Pre langa manuscriptu se va alatura si o scrisóre inchisa cu sigilu fara initialele autorului, adresata presiedin-telui societatiei academice si portandu in afara devis'a manuscriptului scrisa totu cu mana straina, ér' in intru nomele autorului traductiunii.

4. Manuscriptele se voru censura si judeca de Sectiunea filologica, care va propune premiulu desti-natu pentru aceste lucrari.

5. Manuscriptele ne premiate se voru pastra in archiv'a societatiei pana ce se voru reclama de au-torii loru, ale caroru nume remanu necunoscute, fiindu cà plicurile ce le voru cuprinde nu se voru deschide.

6. Premiulu pentru cea mai buna traducere de 20 pagine va fi de lei noi 120.

7. Cel ce va obtiené premiulu cá celu mai esce-lentu traducatoru alu celoru 20 de pagine de cari e vorb'a in articolii precedenti, va fi insarcinatu de so-

cietate a face traductiunea autorului intregu cu pre-miu ficsatu de lei noi 120, pentru fie care 20 pagine.

8. Traducatorulu astu-feliu insarcinatu de socie-tate va fi datoru a urmá lucrarea cu aceeași diligitia, esactitate, eleganta si puritate de limba, cu care a facutu o proba premiata.

Elu va fi datoru a da pe fie-care anu cate 200 pagine de traducere din editiunea luata de norma.

9. Traductiunea se va examina de sectiunea fi-lologica a societatiei, si aflandu-se conformu condi-tiuniloru de mai susu, se va da la tiparu, ér' tradu-catoriului se va respunde remuneratiunea cuvenita.

La casu insa candu traductiunea n'ar corespunde conditiuniloru stabilite, ea se va tramite autorului cu observatiunile facute de sectiunea filologica si invi-tatiupe de a dá amenda.

10. Candu traducatorulu, din ori-ce cauza n'ar' mai continua lucrarea, atunci se va publica din nou concursu de proba in conditiunile de mai susu.

11. Autorulu clasicu care trece preste 500 pa-gine se va inparti între mai multi concurenti ce voru escela la concursu.

12. Tiparirea autorului tradusu se va face de societate in 100 esemplare, formatu in octavu ordi-naru, cu litere garmond si pre harthia alba curata, dupa unu modelu alesu de societate.

Formatulu adoptatu, literile si harthi'a aprobata voru servi pentru toti autorii tradusi si tipariti cu spelese societatiei.

Pretiuulu unui esemplariu scosu la vendiare se defige in raportu cu spelese facute cu traducerea si tiparirea lui, asia cá din vendiarea primei editiuni se ésa si se se incaseze cu procentele loru toti baiii versati cu acésta editiune.

13. Traducatorii opereloru premiate de societate suntu liberi a scóte o a dou'a editiune din traduc-tiunea facuta de densii; inse numai dupa trecerea intaiéi editiuni facuta de societate, ei remanu proprie-tari pe traductiunile loru.

14. Candu societatea va aflá de cuviintia a face o noua traductiune din unu autoru deja tradusu si publicatu cu spelese ei, ea va fi libera a procede la acésta fara cá intaiulu traducatoru se aiba dreptulu de a se opune.

B. Premiulu Nasturelu

(din seri'a A. pentru subiecte supuse la concursu d) referente la limbistic'a si istori'a filologica séu literara a limbei romane).

Conformu decisiunii luata in sesiunea anului 1877, se publica concursulu asupra thesei urmatóre:

„Studia asupra produceriloru literare in limb'a romana din epoc'a lui Mathei Basarabu (1633—1654), in care se voru avé in vedere atatu documentele ofi-ciale si particulare redactate in limb'a romana in acea epoca, catu si carti traduse si tiparite romanesce pe atunci, precumu si ori ce elemente literare relative la miscarea culturai romane in acelu periodu; se va

* In urmarea unoru pedece fatali, de altumentrea usioru de esplicatu, publicarea acestoru Concursuri s'au intardiatu prea multu la Bucuresci, prin urmare si pe airea.

studia cu o speciala atentiune viat'a si activitatea literara a eruditului marelui Logofatu alu tierei din acelu timpu Udriste (Orest séu Uril) Nasturelu din Herasci, cumnatu alu lui Matheu Voda si strabunu alu fericitului nostru donatoru."

Condițiunile concursului voru fi:

1) Marimea lucrării va fi de 10—15 côle de tipariu, formatu 8 ordinaru, litere garmond.

2) Terminulu presentarii manuscripteloru la concursu va fi 14 Augustu 1879.

3) Manuscrisele se voru presenta anonime, portandu o devisa care va fi reproducusa pe unu plicu sigilatu contienendu numele concurentului.

4. Premiulu ce se va acordá opului celui mai bunu va fi de lei 5,000, fara a poté fi impartitu.

5. Societatea academica 'si reserva dreptulu de a tipari in publicatiunile sale disertatiunea ce se va premia.

C. Premiulu Nasturelu.

(din seri'a A. pentru subiecte puse la concursu d) referente la limbistic'a si istori'a philologica séu literara a limbei romane).

Conformu decisiunei luata in sesiunea anului 1877, se publica concursu pentru cea mai buna lucrare asupra:

„Sufixului liquidu (l, r) si sufixului guturalu (k, g) in limb'a romana.“

I. Programa:

Disertatiunea completa va coprinde:

1. O scurta introducere asupra sufixeloru liquide si guturale in limbele ario-europene in genere.

2. Unu studiu generalu asupra acestoru sufixe in limb'a latina, in limbele vechi italice si in cele romanice occidentali.

3. Unu studiu specialu in limb'a romana, despre cele trei dialecte daco-romanu, macedono-romanu si istrianu, aretandu intre altele:

a) Diferentiara sufixului liquidu l si r, precumu si a celui guturalu k si g;

b) Trecerea loru ulterioara in sufixuri palatali, nasali séu altele;

c) Rolulu toturoru acestora in nume si in verbi;

d) Provenenti'a loru la romani din latina din ante-romana séu din alte limbi:

II. Condițiuni:

1. Marimea operatului va fi minimum de 20 côle de tipariu, formatu octavu ordinariu cu litere cicero.

2. Va fi scrisu romanesc in intr'o limba corecta si clara.

3. Terminulu concursului, candu manuscriptele au se vina in cancelari'a societatei academice, este 30 Ialie 1880.

Cele venite mai tardiu nu se voru lua in consideratiune.

4. Manuscriptele se ceru se fia scrise curatu, legibile si de mana straina, bine legate in fascicule si paginate.

5. In fruntea manuscriptului va fi scrisa o devisa séu motto in ori ce limba si totu de mana straina.

6. Pe langa manuscriptu se va alatura si o scrisóre inchisa in plicu sigilatu cu sigilu fara initialele autorului, adresata catra societatea academica. Pliculu va porta pe densulu devis'a manuscriptului, scrisa éراسi de mana straina, ér' in intru numele autorului.

7. Manuscriptele se voru censura prin sectiunea filologica, care va propune societatei academice, in siedinti'a plenara, premiarea aceluia dintre operatele venite, care va merita premiulu destinatu pentru acésta lucrare.

8. Manuscriptele nepremiate se voru pastra in arhivele societatiei pana ce se voru reclama de autorii loru, alu caroru nume remanu necunoscute, fiindu cà plicurile ce le voru cuprinde nu se voru deschide.

9. Premiulu defiptu pentru acésta lucrare este de lei noui 5000.

10. Societatea 'si reserva dreptulu de a tipari in publicatiunile sale disertatiunea ce se va premia.
(Va urmá).

Nr. 22—1878.

INTRATE

la cass'a asociatiunei transilvane in bani, parte cá tacse de membrii, parte cá ajutore etc. dela 15 Octobre 1877 pava in 3 Februaru 1878.

A. Pentru fondulu asociatiunei.

I. Prin directiunea despart. cerc. alu Sibiului (III) colecta adunata la acestu despartimentu la adunarea gen., tie-nuta in Ocn'a in 2. Septembre 1877.

Dela dn. Ioanu Hentesiu, parochu, tacsá pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Ioanu Cristea 1 fl. — dn. Ilie Hentesiu 1 fl. — dn. Ioanu Greavu 1 fl. — dn. Dumitru Cristea 1 fl. — dn. Ilie Baracu 50 cr. — dn. Isai'a Hentesiu, invet. 1 fl. — dn. Ioanu Oprisoru, comerciante 2 fl. — dn. Nicolau Moldovanu, teologu de Sibiu 1 fl. — dn. Nicolae Simtionu tipografu 1 fl. — dn. Petru Gavozdea 1 fl. — dn. Ioanu Danu Luca sen. 50 cr. — dn. Ioanu Danu Luca jun. 50 cr. — Tóderu Negrila 20 cr. — dn. Ioanu Popoviciu 50 cr. — dn. Dumitru Cristea 50 cr. — dn. Savu Tomi Oprisoru 50 cr. — dn. Nicolae Ciovica 50 cr. — dn. Simionu Negrila 50 cr. — dn. Iosifu Dregiciu 30 cr. — dn. Savu Preda 30 cr. — dn. Ioanu Birau 1 fl. — dn. Szöcs 5 fl. — dn. Ioanu Vintieriu, parochu 5 fl. — Colect'a din partea Ocnei inferioare 6 fl. 78 cr. — dn. Ioanu Hentesiu, profesore 15 franci in auru.

Sum'a 37 fl. 58 cr. si 15 franci in auru.

II. Prin directiunea despart. cerc. alu Clusului (X).

Tacs'a dela urmatorii dni membrii ordinari:

a) Membrii noui pre 1878.

Dela dn. Vasilie Almasianu, advocatu in Clusiu 5 fl. — dn. Franciscu Ghulai, subprefectu in Teaca 5 fl. — dn. Vasiliu Danila, parochu in Budatelecu 6 fl. — dn. Ioanu Saponescu, notariu com. in Budatelecu 6 fl. — dn. Petru Rusu, parochu in Chiciudu 6 fl.

b) Membrii vechi:

Alesandru Lazaru cons. pens. in Clusiu pre 186⁶/₇ 5 fl. — dn. Ladislau Vajda, secret. minist. pens. in Clusiu pre 187²/₃ 5 fl. — dn. Vasiliu Ranta, jude reg. in Bistriti'a pre

187¹/₂ si 187²/₃ 10 fl. — dn. dr. Aur. Isaacu, avocat in Clusiu pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Teodoru Dumbrava, propriet. in Budatelecu pre 187⁵/₆ si 187⁶/₇ 10 fl. — dn. Ieronimu Bosacu, cancelistu reg. in Mociu pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Ananie Trombitasiu propriet. 6% interese pentru unu capitalu de 200 fl. cu care voiesce a se face dupa depunere membru fundator 12 fl.

c) Tacsă dela urmatorii domni si dómne:

Dela dn'a Anna Germanu, preotésa in Sombotelecu 3 fl. — d-ra Aurelia Germanu fiica de preotu 1 fl. — d-ra Virgini'a Germanu, fiica de preotu 1 fl. — d-ra Lucretia Germanu, fiica de preotu 1 fl. — dn. Georgiu Aytai, proprietariu 2 fl. — dn. Teodoru Suci, docente in Budatelecu 1 fl. — dn. Gregoriu Moldovanu din Chiciudu 1 fl. — dn'a Anna Dumbrava nascuta Popu din Budatelecu 2 fl. — Maria Bosacu nascuta Dumbrava in Mociu 1 fl.

Sum'a 93 fl.

din care suma au retienutu acést'a directiune 13 fl.

III. Dela dn. Ioanu Tierenau protop. in Lipova tacs'a pre 187⁶/₇ 5 fl.

IV. Prin directiunea despart. cerc. a Brasiovlui (I).

a) Tacsă dela urmatorii dni membrii ordinari.

Dela dn. Iosifu Popu jude reg. in Brasiovu una actiune de ale bancei gen. Transilvani'a sub Nr. 1211 a 100 fl.

Dela dn. Ludovicu Romanu c. r. capit. pens. in Brasiovu una actiune de ale bancei gen. Transilvani'a Nr. 1208 a 100 fl. — dn. dr. Ioanu Mesiota directore gimn. in Brasiovu 5 fl. — dn. Petru Nemesiu notariu reg. pre 187³/₄ pana 187⁶/₇ 20 fl. — dn. Aronu Densussianu avocat in Brasiovu pre 187¹/₂—187⁵/₆ 20 fl. — dn. Vasilie Sfatea parochu in Brasiovu membru nou pre 187⁷/₈ 5 fl. — dn. Nicolae Strevoiu, avocat in Brasiovu pre 187²/₃ 5 fl.

b) Tacsă dela urmatorii domni membrii ajutatori din Brasiovu:

Dela dn. Stefanu Chichiumbanu negutiatoriu 4 fl. — dn. Nicolae Frigatoriu negot. 5 fl. — dn. Georgiu Moldovanu, negot. 1 fl. — dn. Ioanu Stinghe, macelariu 1 fl. — dn. Georgiu Ilescu, carciumariu 1 fl. — dn. Nicolae Purcarea, 1 fl. — dn. Florea Presmereanu macelariu 1 fl. — dn. Teodoru Zernoveanu negutiatoriu 1 fl. — dn. Radu Stefanu speculantu 1 fl. — dn. Dumitru Spuderca, speculantu 1 fl. — dn. Ioanu Cristianu, schimbatoriu 1 fl. — dn. Vasilie Saftu, cantoru 1 fl. — dn. Constantinu Costea, muncitoru 1 fl. — dn. Simionu Margineanu, concipistu 2 fl. — dn. Ioanu Voicu, speculantu 1 fl. 50 cr. — dn. Nicolae Bidu, negutiatoriu 2 fl. — dn. Nicolae Vescianu, speculantu 2 fl.

c) Colecta benevola dela urmatorii domni din Brasiovu:

dn. Radu Neguti, cocariu in Brasiovu 50 cr. — dn. George Presmareanu, macelariu 50 cr. — dn. Dragomiru Pulpasiu, speculantu 30 cr. — dn. Ioanu Voina, speculantu 50 cr. — dn. Petru Chichiumbanu, muncitoru 50 cr. — dn. Ioanu Capatina, speculantu 50 cr. — dn. Radu Stinghe, proprietariu 50 cr. — dn. Vasilie Ioanu Voina, speculantu 50 cr. — dn. Andreiu Pulpasiu, speculantu 50 cr.

Restulu cassei directiunei acesteia din a. tr. 93 cr.

Sum'a 88 fl. 23 cr.

din care au retienutu acést'a directiune 33 fl. 23 cr.

V. Dela dn. dr. Basiliu Szabo medicu in Sibiu una actie de ale drumului feratu transilvanu sub Nr. 38149 a 200 fl. renta in argintu prin care s'a facutu membru fundatoru.

VI. Dela dn. Ales. Marincasiu parochu in Niresiu tacsă pre 187²/₃ si 187³/₄ 10 fl.

VII. Dela conferinti'a istorica si literarie a dlui secret. I. G. Baritiu unu venitu curatu de 55 fl. 20 cr., din cari i s'a rebonificatu spelele de calatoria cu 18 fl.

VIII. Dela dn. Stefanu Borgovanu, capit. c. r. tacsă pre 187⁷/₈ 5 fl. — dn. Nicolae Sustai, avocat in pre 187⁷/₈ 5 florini

IX. Prin directiunea despart. cerc. a Fagarasiului (II).

a) Tacsă dela urmatorii domni membri ordinari:

Dela dn. Iacabu Zorc'a, notariu cerc. tacsă pre 187²/₃ si 187³/₄ 10 fl. — Dela comun'a Vladeni tacsă pre 187²/₃ si 187³/₄ 10 fl. — dn. Heinrich Schull, comerciante in Fagarasiu pre 187¹/₂—187⁶/₇ 30 fl. — dn. Inanu Grama, avocat in Fagarasiu din 187²/₃—187⁵/₆ 20 fl. — dn. Ioanu Cinte, cancelistu in Fagarasiu pre 187²/₃ 5 fl. — dn. Ioanu Florea, asesoru orf. in Fagarasiu pre 187²/₃ 5 fl. — dn. Vasilie Popu, comerciante in Fagarasiu pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Toma Cipu, tutoru gen. in Fagarasiu pre 187¹/₂ 5 fl. — dn. George Munteanu directore scol. in Vistea inf. pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Vasiliu Stanciu c. r. capit. pens. in Vistea inf. pre 187³/₄ 5 fl. — dn. Ales. Micu, vicariu foraneu in Fagarasiu pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Gregoriu Negrea, controloru in Fagarasiu pre 187⁴/₅ 5 fl. — dn. I. Codru Dragusianu, vicecomite in Fagarasiu pre 187⁶/₇ 5 fl. — dn. Georgiu Negrea, subjude reg. in Fagarasiu pre 187⁴/₅ 187⁶/₇ 15 fl. — dn. Dimitriu Chisereanu, parochu, membru nou pre 187⁷/₈ 5 fl.

b) Tacsă dela urmatorii domni membri ajutatori:

Dela dn. Daniilu Gramoiu, cancelistu in Fagarasiu 1 fl. — dn. Georgiu Etsiesiu, juristu in Fagarasiu 1 fl.

Sum'a 137 fl.

X. Dela dn. Dem. Munteanu, subjude in Campeni tacsă pre 187⁷/₈ 5 fl. — dn. Ioanu Margineanu, c. r. cap. tacsă pre 187⁷/₈ 5 fl. — dn. Stefanu Campeanu protop. in Elisabetopole tacsă pre 187³/₄ 5 fl.

B. Pentru fondulu academiei.

Prin directiunea despartimentului alu II-lea Fagarasiu.

Dela dn. Alesandru Micu, vicariu foraneu 1 fl. — dn. Simionu Micu, profesoru 2 fl. — dn. Ioanu Margineanu c. r. capitanu 3 fl. — dn. Georgiu Boieriu din Vadu c. r. locotenentu primariu in pensinne una obligatiune rurale transilvana Nr. 44871 cu couponii din 1. Iuliu 1878, 100 fl.

Sibiu in 8 Februaru 1878.

Dela cass'a asociatiunei.

BIBLIOGRAFIA.

A esitu de sub tipariu si se afla de vendiare la magazinele de musica ale d-loru Gebauer si Sian-drovits, si la autoru:

CANTECULU ROSIORILORU

DE LA V E D E,

dedicatu M-Sale Domnitoriului Romaniloru Carolu I.

Poesie de locotenentu de statu majoru M. C. Maniulescu, pentru voce si piano de Carolu Pasillu jun. Pretiulu 1 leu bani 50.

A esitu de sub presa:

RELIGIUNEA CRESTINA

cuprindendu invetiaturi despre credinti'a si faptele bune crestinesci pentru scólele elementare de ambe secse de Ioanu Popea, profes. la gimn. rom. gr. or. din Brasiovu. Formatu 16°. Pretiulu 30 cr. Tipariu la Römer & Kamner, Brasiovu.